

לז:

עין משפט
גר מצוה

ו (א) ב תרי פ"ג חול' שבת ה"י ד' תמו לאון סה טושיע א"ח פתון רננ סחיו ח:

מוסף רש"י

חררה. עונת רגלים.
פינאריה כלע"ו (לע"ו יס.)
מרי דעוברא. זכר נחש
טובים. חולין פ"א.

תום' ישנים

[illegible]

31

כירה פרק שלישי שבת

ששבע מינה מצטמק יפה לו בורה. פירש בקונטרס דלוי האי מבטל במצטמק ורע לו מאי אחא לאשמעין וקשה לר"י דהא אינעריך לאפקוק מדרכי מאיר ורבי יהודה דלכרי בשאינה גרופה אפילו ממין המצטמק ורע להם ועוד קשה כיון דהשחא ס"ד דמשום

שמע מניה מצטמק ויפה לו מותר שאני הכא
דקטמא אי הכי מאי למימרא הובערה
אצטריכא ליה מהו דתימא כיון דהובערה
הדרא לה למילתא קממיתא קמשמע לן אמר
רבא בר בר חנה אמר רבי יוחנן קטמא
דהובערה משהין עליה חמין שהוחמו כל
צורכן ותבשיל שבישל כל צורכו ואפי' גחלים
שולל רותש ש"מ מצטמק ויפה לו מותר שאני
הכא דקטמא אי הכי מאי למימרא הובערה
אצטריכא ליה היינו דך גחלים של רותם
אצטריכא ליה אמר רב ששת אמר ר' יוחנן
כירה שהסקיה בגפת ובעצים משהין עליה
חמין שלא הוחמו כל צורכן ותבשיל שלא
בישיל כל צורכו עקב לא חיזיר עד שיגרוף או
אעד שיתן אפר קסבר מתניתין להחזיר תנן
אבל לשהות משהין אע"פ שאינו גרוף ואינו
קטום אמר רבא תרווייהו תנניה לשהות תנינא
א"ל^א יוחנן את הפת בתוך התנור עם חשיכה
ולא חררה על גבי גחלים אלא כדי שיקרמו
ולא מפניה הא קרמו פניה שרי להחזיר נמי תנינא
בית הלל אומרים אף מחזירין ועד כאן לא
קשרו בית הלל אלא בגרופה וקטומה
ואבל בשאינה גרופה וקטומה לא ורב ששת
נמי דיוקא דמתנ"י^ב קמ"ל אמר רב שמואל בר
יהודה אמר רבי יוחנן כ"כירה שהסקיה בגפת
ובעצים משהין^ג עליה תבשיל שבישל כל
צורכו וחמין שהוחמו כל צורכן ואפי' מצטמק
ויפה לו אמר ליה ההוא מדרבנן לרב שמואל
כבר יהודה הא רב ושמואל דאמרי תרווייהו
מצטמק ויפה לו אסור אמר ליה אמי לית אנא
ידע דאמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר
רשמואל מצטמק ויפה לו אסור כי קאמינא לך
לרבי יוחנן קאמינא אמר ליה רב עוקבא
ושמואל ממשנן לרב אשי אתון דמקרביתו לרב
ושמואל עבדו כרב ושמואל אנן נעביד כרבי
יוחנן אמר ליה אביי לרב יוסף מהו לשהות
אמר ליה הא רב יהודה משהו ליה ואביל
א"ל^ד בר מנייה דרב יהודה דכיון דמסוכין הוא
אפילו בשבת נמי שרי למעבד ליה לי ולך
אמר ליה כסורא משהו דהא רב נהמן
בר יצחק^ה מרי דעובדא הוה ומשהו ליה
אביל אמר רב אשי קאימנא קמיה דרב הונא
יששין ליה כסא דהרסנא ואכל ולא ידענא אי

אמר רב ששת אמר ר' יוחנן כירה שהסיקוה בנפת ובבעצים שהיהין עליה תביש' שלא ביטש' בא' עשרו בו'. פסק ר"ח הלכה כרב דמרינה אמר ר' יוחנן לרבה לאמה דמרינה חמיה קצירא ליה טובימי וכן פסק רש"י דתסם ממתניין דפרק קמא (דף טז:) כחגיגה ומותר להשהות אפי' בצלה גרופה אבל להזהיר ודאי אסור אל"כ גרוץ וקטום ואפי' בישראל על זכרו כדפי' לעיל: **דיוקא** דמרגתי' ר' רשי' דהמליך דלמנו

ע לשון שדים לומקין (הושע ט) כמו
במשלוח דק נטדק וכן כל חיבה שראש
יותן ט' אחר דל"י: מוסר. להשהות
לי קאמר מאי אחא לאשמעינן אלא

הכי לא גורו משום מיתוי הוואל
והבשל כל זכרו ותנא חמין לאשמעין
דבעין שהחזמו כל זכרן מנעוד יוס:
שאני הכא דקטמה. וגלי דעמיה דלא
יחזיק ליה בעמק: גמלים של רוסם.
חמין יותר משאר גמלים ואינם
ממחרין לנכות בדאמרין בהמכר
אלה הספיקו (ב"ר דף ע"ד): **מסין**
עליה וא"ש של קטמה. ואמרו
אמרי ליה (ד' יוסנה): **מסין**.

דקמני עד שיגרוף: להחזיר טנן. דלא
שבו צימ הלל להחזיר עד שיגרוף
ופירוקא דמתמימן כדאמתינן לעיל
סאורי מיסחרא הלכך עקר לא יחזיר
האייל וצויה גרופא: סרוויבו סנפיה.
בין לשהוי כשאזנה גרופא מניא
כדדיא ססם משנה דמורא ועקר לא
יחזיר נמי מניא וגמלא ליה לרבי יוחנן
לכאשמעינן: אלא קרמו פניה שרי.
הוסיף לא ביטל רב לרבו ומורא לא
גרופ וקטום הוא ואי נמי גרופ כמור
לא מהניא גרופא כדמתן במתמימן
וכ"ש פת דאדעתא לכאורי יבשה
כצויה: ועד כאן לא שרי דקמו
במתמימן אלאחר שיגרוף קאי דקמו
לא יתן עד שיגרוף וכן למחן דאמה
לא ישהי וכן למ"ד לא יחזיר מ"מ
וכד דשפא בגרופ וקטום מהדר:
מורא שסם נמי דיוקא דמנני' קמ'.
משום דלא מנני לה כדדיא לא קרמו
שרי. ואנן דמשהיין קדירה על גבי
מרה שאזנה גרופא דאמניה סמכינן
האייל ותנן ססם מתמימן כיומיה
כדמחר לא קרמו שרי ואש"ג דלא
ביטל רב לרבו ואמר רב שסם משהייה
לרבי יוחנן כיומיה דמתמימן דשרקין
משום מורה הוא דבעי גרופא אבל
לשבותא לא וכל הני אמוראי דאמרי

[illegible]

דליפתא דאף על גב דאית
דאית ביה בשרא אבל לית
ביה בשרא נמי לא אמרן
לה לאורחין מצטמק ורע
מיניה מרבי חייל אבא
שכח

י"ב. פ' רש"י דקמ"ל דקדמו
 ופניה פסיר דמי ואין נראה דדיוק פשוט הוא דהא כיון דמנא עד שיקדמו פניה ממילא שמעינן דקדמו פניה שרי ונראה לפרש דדיוקא דמתניתין
 ויורה אלא לאשמעי' להאשיר מנן וחסורי מחסרה והכי תמני: **מ"ה** להשמות. באינה גרופה ולא ביטל כל זכרו חביו או במזמנה ויפה לו:

775

מסורת הש"ס

(6) לעיל יט, 3) ויפלה טע:
חולץ סי, 1) 2) [ע"ה].

הגהות הב"ח

(א) גם' אמר רב שמואל
בר יסודה א"ר יוחנן
כרה ימי' תשכון עליה
חמין שהוחמו כל צורכן
ותבשיל שבישול כל
צורכן ואפי' מלחמה:

לעזי רעט"י

רטייט (רישטרייט).
מצטמק.

רבינו חננאל

[illegible]

DDE